

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/4/2017
Identifikačné číslo spisu:	5614010334
Dátum vydania rozhodnutia:	26.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:5614010334.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Martina Bargela na verejnom zasadnutí 26. apríla 2017 v trestnej veci obvineného F. B. pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky, ktoré podal proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 28. apríla 2016, sp. zn. 3To/137/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 28. apríla 2016, sp. zn. 3To/137/2015

bol porušený zákon

v ustanoveniach § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, § 2 ods. 12, § 321 ods. 1 písm. d/, § 322 ods. 3, § 285 písm. b/ Trestného poriadku v prospech obvineného F. B..

Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku rozsudok Krajského súdu v Žiline z 28. apríla 2016, sp. zn. 3To/137/2015, sa z r u š u j e.

Z r u š u j ú s a aj ďalšie rozhodnutia na zrušený rozsudok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Krajskému súdu v Žiline sa p r i k a z u j e, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš bol obvinený F. B. uznaný za vinného z pokračovacieho úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona na skutkovom základe, že

s cieľom získať neoprávnený prospech

1. dňa 27. mája 2009 vo V., a. s., IČO: XXXXXXXXX, so sídlom F. č. X, B., pobočka E. uzatvoril zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX vystupujúc ako spoludlžník spolu so svojou bývalou manželkou F. B., nar. X. F. XXXX, bytom E. XXX, v zmysle ktorej bol dlžníkom poskytnutý úver vo výške 9 000 €, ktorý mal byť splácaný v 120 mesačných splátkach s výškou splátky 128,60 €, počnúc dňom 27. júna 2009, s dohodnutou výškou úrokovej sadzby 11,9 %. pričom úverovú zmluvu uzatvoril bez vedomia spoludlžníka F. B., na zmluve sfaľšoval jej podpis, využíjúc dôveru pracovníčky banky T. B., rod. X., nar. XX. H. XXXX, ktorej uviedol, že manželka sa nemôže dostaviť na pobočku banky za účelom podpisu úverovej zmluvy, zmluvu jej zanesie a donesie podpísanú, čo nebola pravda, menovanej pracovníčke banky poskytol aj telefónne číslo na svoju údajnú manželku, s ktorou pracovníčka banky overovala jeho tvrdenia, avšak v skutočnosti osoba, s ktorou komunikovala pracovníčka banky, nebola F. B., ale doposiaľ nestotožnená osoba, už pri uzatváraní zmluvy vedel, že jej podmienky nedodrží, úver bol zo strany veriteľa zosplatnený, čím banke spôsobil škodu najmenej vo výške 9 000 €,

2. dňa 8. júna 2009 vo V., a. s., IČO: XXXXXXXXX, so sídlom F. č. X, B., pobočka E., uzatvoril zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX vystupujúc ako spoludlžník spolu so svojou bývalou manželkou F. B., nar. X. F. XXXX, bytom E. XXX, v zmysle ktorej bol dlžníkom poskytnutý úver vo výške 7 990 €, ktorý mal byť splácaný v 83 mesačných splátkach s výškou splátky 140,09 €, počnúc dňom 25. júla 2009, s dohodnutou výškou úrokovej sadzby 9,90%, pričom úverovú zmluvu uzatvoril bez vedomia spoludlžníka F. B., na zmluve sfaľšoval jej podpis, využíjúc dôveru pracovníčky banky T. B., rod. X., nar. XX. H. XXXX, ktorej uviedol, že manželka sa nemôže dostaviť na pobočku za účelom podpisu zmluvy, zmluvu jej zanesie a donesie podpísanú, čo nebola pravda, menovanej pracovníčke banky poskytol aj telefónne číslo na svoju údajnú manželku, s ktorou pracovníčka banky overovala jeho tvrdenia, avšak v skutočnosti osoba, s ktorou komunikovala pracovníčka banky, nebola F. B., ale doposiaľ nestotožnená osoba, už pri uzatváraní zmluvy vedel, že jej podmienky nedodrží, úver bol zo strany veriteľa zosplatnený, čím banke spôsobil škodu najmenej vo výške 7 990 €.

Za to mu bol podľa § 222 ods. 3, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2, § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyroch) rokov a súčasne uložil počas skúšobnej doby probačný dohľad nad správaním obvineného.

Podľa § 51 ods. 4 písm. c/ Trestného zákona, súd uložil obvinenému aj povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Trestného zákona súd uložil aj povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 51 ods. 5 Trestného zákona uložil obvinenému povinnosť strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, hlásiť sa u neho počas prvého roku po právoplatnosti rozsudku jedenkrát za mesiac, v druhom, treťom, štvrtom roku skúšobnej doby jedenkrát za dva mesiace, prvýkrát je povinný hlásiť sa do 10 kalendárnych dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd uložil obvinenému povinnosť nahradiť škodu poškodenej spoločnosti V., a. s., IČO: XXXXXXXXX, so sídlom F. č. X, B., vo výške 13 122,41 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodenú spoločnosť V., a. s., IČO: XXXXXXXXX, so sídlom F. č. X, B., odkázal so zvyškom jej nároku na občianske súdne konanie.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 2T/14/2014-41, zo dňa 19. februára 2014, doručený obvinenému dňa 5. marca 2014, ktorým bol obvinenému podľa § 207 ods. 1, § 38 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 2 roky, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie okresný prokurátor, ktoré smerovalo proti výroku o vine a treste, ako aj proti výroku o náhrade škody.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Žiline rozsudkom z 28. apríla 2016, sp. zn. 3To/137/2015, postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/80/2014, z 1. júna 2015 a na podklade § 322 ods. 3 Trestného poriadku obvineného F. B. podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby Okresného prokurátora Liptovský Mikuláš, sp. zn. 1Pv 634/13/5505, zo 17. októbra 2014, ktorá mu kládla za vinu spáchanie pokračovacieho zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., ktorý mal spáchať tak, že:

dňa 27. mája 2009 vo V., a.s., IČO: XXXXXXXXX, so sídlom F. č. X, B., pobočka E. uzatvoril zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX vystupujúc ako spoludlžník spolu so svojou bývalou manželkou F. B., nar. X. F. XXXX, bytom E. XXX, v zmysle ktorej bol dlžníkom poskytnutý úver vo výške 9 000 €, ktorý mal byť splácaný v 120 mesačných splátkach s výškou splátky 128,60 €, počnúc dňom 27. júna 2009 s dohodnutou výškou úrokovej sadzby 11,9 %, pričom úverovú zmluvu uzatvoril bez vedomia spoludlžníka F. B., na zmluve sfalšoval jej podpis, využívajúc dôveru pracovníčky banky T. B., rod. X., nar. XX. H. XXXX, ktorej uviedol, že manželka sa nemôže dostaviť na pobočku banky za účelom podpisu úverovej zmluvy, zmluvu jej zanesie a donesie podpísanú, čo nebola pravda, menovej pracovníčke banky poskytol aj telefónne číslo na svoju údajnú manželku, s ktorou pracovníčka banky overovala jeho tvrdenia, avšak v skutočnosti osoba, s ktorou komunikovala pracovníčka banky, nebola F. B., ale doposiaľ nestotožnená osoba, už pri uzatváraní zmluvy vedel, že jej podmienky nedodrží, úver bol zo strany veriteľa zosplatnený, čím banke spôsobil škodu najmenej vo výške 9 000 €,

dňa 8. júna 2009 vo V., a.s., IČO: XXXXXXXXX, so sídlom F. č. X, B., pobočka E., uzatvoril zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX vystupujúc ako spoludlžník spolu so svojou bývalou manželkou F. B., nar. X. F. XXXX, bytom E. XXX, v zmysle ktorej bol dlžníkom poskytnutý úver vo výške 7 990 €, ktorý mal byť splácaný v 83 mesačných splátkach s výškou splátky 140,09 €, počnúc dňom 25. júla 2009, s dohodnutou výškou úrokovej sadzby 9,90 %, pričom úverovú zmluvu uzatvoril bez vedomia spoludlžníka F. B., na zmluve sfalšoval jej podpis, využívajúc dôveru pracovníčky banky T. B., rod. X., nar. XX. H. XXXX, ktorej uviedol, že manželka sa nemôže dostaviť na pobočku za účelom podpisu zmluvy, zmluvu jej zanesie a donesie podpísanú, čo nebola pravda, menovanej pracovníčke banky poskytol aj telefónne číslo na svoju údajnú manželku, s ktorou pracovníčka banky overovala jeho tvrdenia, avšak v skutočnosti osoba, s ktorou komunikovala pracovníčka banky, nebola F. B., ale doposiaľ nestotožnená osoba, už pri uzatváraní zmluvy vedel, že jej podmienky nedodrží, úver bol zo strany veriteľa zosplatnený, čím banke spôsobil škodu najmenej vo výške 7 990 €,

pretože skutok nie je trestným činom.

Proti vyššie označenému rozsudku krajského súdu podal dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky z dôvodu dovolania uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Navrhol, aby najvyšší súd ako súd dovolací rozhodol tak, že

podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vysloví, že rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3To/137/2015-192, z 28. apríla 2016 bol z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku porušený zákon v ustanovení § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona a v ustanoveniach § 2 ods. 12, § 321 ods. 1 písm. d/, § 322 ods. 3 a § 285 písm. b/ Trestného poriadku v

prospech obvineného F. B.,

podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zruší v celom rozsahu napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3To/137/2015-192, z 28. apríla 2016 ako aj ďalšie rozhodnutia naň nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a

podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikáže Krajskému súdu v Žiline, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V písomných dôvodoch dovolania poukázal na to, že z výsledkov vykonaného dokazovania bez akýchkoľvek pochybností vyplýva záver, že obvinený pri svojej žiadosti o poskytnutie úveru uviedol do omylu pracovníčku V., a.s. B. a to v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru, keď pred ňou zatajil záväzky, ktoré mali s manželkou, deklaroval, že jeho manželka o oboch žiadostiach na poskytnutie úveru vedela, súhlasí s nimi a dokonca zabezpečil na úverové zmluvy jej sfaľovaný podpis.

Príjem obvineného, ktorý deklaroval v žiadostiach o poskytnutie úveru nebol preukázaný. Zdôraznil, že výška príjmu nie je jediná skutočnosť, ktorá mala vplyv na subjektívne konanie obvineného.

Dovolaťel poukázal na výpoveď manželky obvineného, ktorá vypovedala, že v čase uzavretia úverových zmlúv už mali s obvineným spoločný úver v Q., a.s. B., poštou dostávali domov upomienky z nebankových spoločností o nesplácaní ďalších úverov a preto by v žiadnom prípade nesúhlasila s tým, aby si brali ďalšie úvery z V., a.s. B..

Podľa prokurátora už v čase uzavretia úverových zmlúv existovalo riziko, že poskytnuté úvery nebudú obvineným z dlhodobého hľadiska splácané, čoho si obvinený musel byť vedomý a prejavil minimálne ľahostajnosť zahŕňajúcu aj uzrokovanie s prípadným následkom, resp. možnosťou, že úvery nebudú riadne splácané.

V závere zdôraznil, že súdna prax nevyžaduje pre naplnenie zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu podľa § 222 Trestného zákona preukázanie úmyslu úver nesplácať, ale postačuje len preukázanie úmyslu uviesť banku do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru.

K dovolaniu generálneho prokurátora sa vyjadril obvinený B., prostredníctvom obhajkyne JUDr. Soni Saboňovej. Navrhol, aby dovolací súd postupom podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky odmietol, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Podľa názoru obvineného v priebehu konania pred súdom bolo preukázané, že nedošlo k naplneniu subjektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného zločinu, pretože u neho absentoval úmysel uviesť banku do omylu.

V čase žiadostí o úvery bol riadne zamestnaný, zarábal, banke predložil všetky potrebné doklady, ktorými dosvedčil svoju bonitu, banka ho aj vyhodnotila ako bonitného klienta, nemal teda žiadne pochybnosti o tom, že svoje záväzky bude riadne splácať. Vyjadril presvedčenie, že banka by mu úver poskytla aj v prípade existencie iných záväzkov, pokiaľ by mal dostatočný príjem.

Obvinený ďalej uviedol, že skutočnosť, že na úverových zmluvách sám podpísal manželku, nemala vplyv na uvedenie banky do omylu, jednalo sa len o porušenie interného predpisu banky. V tejto súvislosti poukázal aj na ustanovenia § 145 OZ a § 40a OZ a vo vzťahu k tomuto ustanoveniu aj na zásadu trestného práva „ultima ratio“.

V závere vyjadrenia obvinený opakovane zdôraznil, že poškodenej organizácii uviedol o svojej bonite a schopnosti splácať poskytnuté úvery len pravdivé skutočnosti, nič vedome nezamlčal. Urobil jedinu

chybu, keď na zmluvách sfaľšoval podpis manželky, čím však banku neuviedol do omylu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) primárne zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. a/ Trestného poriadku), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku). V dovolaní je zároveň uvedený dôvod dovolania podľa § 371 Trestného poriadku a dovolanie je riadne odôvodnené (§ 374 Trestného poriadku).

Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku ak bol dovolacím súdom zistený dôvod dovolania podľa § 371 Trestného poriadku, vysloví rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa tento dôvod opiera.

Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku súčasne s výrokom uvedeným v odseku 1 dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie alebo jeho časť, alebo aj chybné konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo. Po zrušení rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd podľa okolností prípadu zruší aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa. Ak je nezákonný len niektorý výrok napadnutého rozhodnutia alebo rozhodnutia súdu prvého stupňa a ak ho možno oddeliť od ostatných, zruší dovolací súd len tento výrok. Ak však zruší, hoci len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Zruší aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku dovolací súd po zrušení napadnutého rozhodnutia alebo niektorého jeho výroku prikáže spravidla súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu prerokoval a rozhodol.

Dovolací súd po zistení, že nie sú dané žiadne zákonné dôvody pre odmietnutie dovolania, prerokoval dovolanie na verejnom zasadnutí, so zameraním na dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku vyplýva, že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu, teda nepreskúmava ani neúplnosť skutkových zistení ani nesprávne hodnotenie dôkazov. Rozsah jeho prieskumnej povinnosti je vždy vymedzený len dovolacím dôvodom, pre ktorý je dovolanie podané. Skutkový stav je v prípade rozhodovania o dovolaní hodnotený len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené, teda či sú právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Skutkové zistenia a preskúvanie ich správnosti je vecou prvostupňového a odvolacieho súdneho konania, nie konania o dovolaní, pretože dovolací súd ex lege nemôže skúmať správnosť a úplnosť zisteného skutku a tento meniť.

Vo vzťahu k zistenému skutku však možno namietat, že tento mal byť posúdený ako iný trestný čin, resp. že skutok nevykazuje znaky žiadneho trestného činu. Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádza z toho, že tento dovolací dôvod súvisí s nesprávnou aplikáciou zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu na zistený skutkový stav, (ktorým je ako už bolo uvedené dovolací súd viazaný), prípadne nesprávnej aplikácie iných noriem hmotného práva. Dovolací súd hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku len z toho hľadiska, či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, bol v skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu.

Trestného činu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí páchatel', ktorý vyláka od iného úver, alebo zabezpečenie úveru tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru, alebo na splácanie úveru a tak mu spôsobí malú škodu.

Kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa ods. 3 písm. a/ § 222 sa dopustí páchatel', ktorý spácha čin uvedený v ods. 1 (alebo 2) a spôsobí ním väčšiu škodu.

Na trestnosť páchatel'a sa vyžaduje, aby iného uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru, ktoré nie sú v súlade so skutočnosťou a tak vylákal od neho úver....

Obvinený B. nad akúkoľvek pochybnosť uviedol banku, ktorú žiadal o poskytnutie úverov do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úverov. V otázke posúdenia jeho bonity uviedol banku do omylu tým spôsobom, že zatajil významné skutočnosti, ktorými boli jeho iné existujúce záväzky (úver poskytnutý Q., a.s. B., úvery od ďalších nebankových subjektov). Na úverové zmluvy zabezpečil sfalšovaný podpis jeho manželky, ktorá by so žiadosťou o poskytnutie úverov nesúhlasila. Tieto skutočnosti boli aj podľa názoru dovolacieho súdu takými skutočnosťami, ktoré v konečnom dôsledku mali rozhodujúci vplyv na konečné stanovisko banky, či žiadateľovi - obvinenému B. úvery poskytne, alebo nie. Dovolací súd sa stotožňuje s názorom prvostupňového súdu, že vedomé nepravdivé informovanie banky v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úverov naplnilo zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky za dôvodné a preto vyslovil podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vo výroku tohto rozsudku porušenie zákona v prospech obvineného F. B., v ustanoveniach § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, § 2 ods. 12, § 321 ods. 1 písm. d/, § 322 ods. 3, § 285 písm. b/ Trestného poriadku a podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu.

Dovolací súd zároveň zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Krajskému súdu v Žiline prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.